

Dan 6,7-11

Susp.: Bohu zver svoje cesty i všetky ťažkosti,

utíši ti bolesti z otcovskej milosti.

Dúfaj v Boha úprimne, ak chceš tu šťastne žiť,

pomôže ti predivne nad mdlobou zvíťaziť.

Čo mi je dobré, čo zlé, Ty vieš, milý Bože,

Ty nikdy ma nesklameš a sklamať nemôžeš.

To prijmem z ruky Tvojej, čo z lásky darom mi dáš.

Staň sa mi podľa Tvojej vôle, po celý života čas.

„Potom sa oní úradníci a satrapovia poponáhľali ku kráľovi a povedali mu: Kráľ Dárius, ži naveky! Všetci vysokí úradníci kráľovstva, predáci, satrapovia, ministri a miestodržiteľia sa uzniesli žiadať, aby kráľ vydal zákaz, podľa ktorého každý, kto počas tridsať dní prednesie nejakú prosbu akémukoľvek bohu alebo človeku okrem teba, kráľu, bol hodený do jamy s levmi. Teraz, kráľu, vydaj na písme zákaz, ktorý sa tak ako médsky a perzský zákon nedá meniť ani odvolať. Preto dal kráľ Dárius napísať doklad so zákazom. Keď sa Daniel dozvedel, že doklad je napísaný, šiel do svojho domu, v ktorom boli okná hornej izby otvorené smerom k Jeruzalemu. Tam si

tri razy denne kl'akol na kolená, modlil sa a oslavoval svojho Boha, ako to robieval predtým.“ Amen.

Milí bratia a sestry!

Prišli sme dnes na tieto služby Božie, aby sme počúvali slovo Božie a aby sme potom následne našli vo svojom živote spôsob, kde a ako by sme ho mohli uplatniť. Sme dnes v tomto krásnom púchovskom kostole, a som aj ja neskutočne rada, že môžem dnes slovo Božie kázať z tejto kazateľne, z ktorej pred rokmi slovo Božie zvestoval môj dedko, dlhoročný púchovský farár Ján Zafko. Spoločne spievame, modlíme sa, počúvame kážeň – a v tom všetkom sa Boh dotýka našich srdc a mysle. Život veriaceho človeka však netvorí len účasť na službách Božích, ale základ tvorí náš osobný duchovný život – každodenný život s Bohom. Našu vieru buduje každodenné prežívanie Božej blízkosti, to, ako a či vôbec žijeme podľa Božieho slova, ako zapájame Boha do riešení našich problémov, či sa spoliehame na Jeho pomoc. Veľmi dôležitou súčasťou nášho duchovného života je naša modlitba. Nielen spoločná, v chráme, ale dôležité sú najmä tie naše osobné modlitby, vyslovené z hĺbky našich srdc.

Dnešná 5.nedeľa po Veľkej noci nás nabáda k úprimnej modlitbe k nášmu Bohu. Modlitba je totiž náš jediný prostriedok, ako môžeme komunikovať s Pánom Bohom, ktorý čaká na naše modlitby. Veľkým vzorom je pre nás v tomtostarozmluvný prorok Daniel. Pri spomenutí jeho mena sa mnohým z nás vynorí v pamäti najmä príbeh o tom, ako Daniel prežil v jame s levmi. Dodnes sa používa príslovie - bol v jame levovej, na označenie

nebezpečenstva, z ktorého sme sa dostali. Daniel je v tomto prípade vykreslený ako nebojácny vzor odvahy a sily, ktorý zvíťazil aj nad dravými šelmami. Málokto však vie, čo tejto skúške predchádzalo, že práve modlitba zapríčinila tieto Danielove ťažkosti.

Daniel spolu s ostatnými izraelskými zajatcami po dobytí Júdska a Izraela, žil na dvore babylonského kráľa – najprv vládol Nabukadnecar, neskôr kráľ Dárius. Daniel si získal týchto panovníkov svojou múdrosťou a rozumným uvažovaním, preto ho nový kráľ Dárius chcel ustanoviť za jedného z troch vysokých úradníkov. Samozrejme, to sa nepáčilo mnohým, ktorí chceli dostať toto miesto a kráľovu priazeň. Nemohli zniesť, že kráľ si cení viac zajatca, než ich. Preto sa snažili nájsť na neho niečo, za čo by ho kráľ mohol potrestať. Ako sme však počuli, títo mužovia nakoniec povedali: *„Nenájdem nijakú zámienku obžalovať tohto Daniela, iba ak nájdeme niečo vo veci jeho náboženstva.“* Predsa sa našlo niečo, o čom si mysleli, že je Danielovým slabým miestom. Každý zajatec sa totiž musel podvoliť panovníkovi aj vo veciach náboženstva a musel uctievať babylonských pohanských bohov. Drvivá väčšina sa podvolila, ale Daniel neochvejne ostal verný svojmu Bohu.

Tí, ktorí kuli voči nemu úklady to vedeli, preto pripravili pascu. Rýchlo utekali ku kráľovi, a líškali sa mu: *„Kráľ Dárius, ži naveky!“* Potom všetci úradníci, predáci, ministri a miestodržiteľia žiadali, aby bol vydaný zákaz: *„Každý, kto za tridsať dní prednesie nejakú prosbu akémukoľvek bohu okrem teba, kráľu, nech je hodený do jamy s levmi...a kráľ Dárius takýto rozkaz vydal.“*

Po celý mesiac sa nikto nemohol modliť ku žiadnemu bohu, jedine ku kráľovi. Tým, ktorým nezáležalo na svojom náboženstve, nebol problém vzdať sa svojich modlitieb. Svoj vzťah s Bohom si necenili natoľko, aby mu niečo obetovali. Koľko je aj medzi nami ľuďmi, ktorí Boha vnímajú len ako doplnok nedele, iba ako niečo, čo sa patrí. Vidieť to najmä na veľké sviatky, keď sa chrámy zaplnia ľuďmi, ktorí inak do kostola počas roka nikdy neprídu. Spomenú si na Neho, keď niečo potrebujú. Vzdať sa svojho Boha im nerobí problém, pretože nemá pre nich veľkú hodnotu, a ľahko Ho vymenia za iného bôžika. No sú ľudia, ako Daniel, ktorým záleží na Hospodinovi a nenechajú sa v budovaní tohto vzťahu ničím obmedziť. Takí ľudia denne potrebujú kontakt s Bohom, potrebujú počuť Jeho Slovo, a cítiť Jeho blízkosť aj skrze modlitbu.

Preto pre človeka, ktorý bol bytostne spätý so svojim Hospodinom, takýto zákaz mohol vyvolať duchovnú samotu a beznádejnosť. Daniel však nedbal na kráľov zákaz, lebo spoločenstvo s jeho Bohom mu bolo oveľa cennejšie a dôležitejšie. Napriek hrozbe, ktorá nad ním visela, „*šiel do svojho domu, v ktorom okná jeho hornej izby boli otvorené smerom k Jeruzalemu. Tam si tri razy denne kľakol na kolená, modlil sa a oslavoval svojho Boha, ako to robieval predtým.*“ Kto sa denne rozpráva s Bohom, pre toho má modlitba veľkú cenu. A jej hodnota sa znásobuje práve v nebezpečenstve alebo pokušení. Boh často i na nás dopúšťa rôzne skúšky, aby počul a videl vyznanie našej viery. Takáto modlitba nás, vtedy, keď nás niečo tlačí či ohrozuje, alebo keď máme strach, môže oslobodiť a pomôcť nám všetko prekonať. Možno máme blízkych ľudí, ktorým sa môžeme zveriť, s ktorými

sa radíme, s ktorými prežívame radosti aj starosti. Spoliehať sa iba na ľudí však nestačí, lebo sme iba slabí ľudia, často nestáli, a ľahko sa stane, že aj tí najbližší nás zradia, nedodržia svoj sľub mlčanlivosti, či sa od nás odvrátia v čase núdze. Prorok Jeremiáš hovorí: „*Prekliaty je muž, ktorý dúfa v človeka a telo robí svojou oporou, ale jeho srdce sa odvracia od Hospodina... Požehnaný je muž, ktorý dúfa v Hospodina, ktorého nádejou je Hospodin.*“ (Jer 17,5-8). Iba modlitba môže uľaviť našej duši, lebo vieme, že Boh – náš láskavý nebeský Otec, nás počuje. Pán Boh nás nikdy nesklame. Pre nás je teda dôležité, aby sme sa v čase, keď nás ovládne strach z čohokoľvek, neprestali modliť. Veľa modliť. Lebo modlitba nám otvára dvere k Bohu.

Tomu veril aj Daniel, preto sa neprestal modliť. Takto ho našli jeho zradcovia a priviedli pred kráľa. Ten bol veľmi zarmútený, lebo nechcel stratiť svojho obľúbenca. Ale musel splniť svoje slovo, a preto rozkázal, aby Daniela hodili do jamy s levmi. „*Kráľ povedal Danielovi: Nech ťa zachráni tvoj Boh, ktorého vytrvale uctievaš.*“ Na druhý deň sa kráľ ponáhlal k jame s úzkosťou, lebo si myslel, že po Danielovi už nebude ani stopy. Ale aké veľké bolo jeho prekvapenie, keď „*Daniela vytiahli z jamy a nenašli na ňom nijaký úraz, lebo dôveroval svojmu Bohu.*“ Vtedy kráľ vydal rozkaz, aby všetci ľudia v jeho kráľovstve uctievali Danielovho Boha: „*Lebo On je živý Boh a ostáva naveky; Jeho kráľovstvo nezahynie a Jeho vláda nemá konca. Zachraňuje a oslobodzuje, robí znamenia a divy na nebi aj na zemi. On zachránil Daniela z moci levov.*“ Takže nakoniec, to, čo malo byť Danielovou slabosťou – jeho viera a dúfanie v Boha, jeho viera v silu modlitby, sa ukázala byť jeho silou, záchranou a požehnaním. A úprimná

modlitba môže byť požehnaním aj pre nás. Nie nadarmo Pán Ježiš povzbudzoval svojich učeníkov: „*Proste a dostanete, hľadajte a nájdete, klopte a bude vám otvorené.*“

Modlitba je prostriedok, ktorým komunikujeme so svojim Bohom. Je to prejav toho, že si Ho vážime, že si uvedomujeme milosť, s akou sa k nám skláňa, že cítime Jeho lásku, ktorou nás ochraňuje. Modlitba je výsadou nás veriacich, je to naša istota, že nie sme sami v svojom trápení, ale máme nebeského Otca, ktorý nás počuje za každých okolností a na každom mieste. K tejto istote sa musíme dopracovať. Tým, že už od malička budeme vnímať Boha ako Ochrancu, ako svojho Stvoriteľa, ktorý je s nami v každej chvíli. Učiť modlitbám by sme mali aj naše deti, či vnúčatá. Máme s manželom dve dcéry, 7.ročnú Rebeku a 4.ročnú Leu, s ktorými sa každý večer pred spaním pomodlíme. Je úžasné počúvať detské modlitby, ktoré sú plné úprimnosti a dôvery. Niekedy až žasneme nad tým, ako vnímajú Pána Ježiša vo svojich životoch.

Danielovi tiež už od malička boli vštepované duchovné hodnoty. Prijal ich natoľko, že v dospelosti mal s Ním vybudovaný silný a nerozlučný vzťah. A takýto vzťah nie je na ťarchu, nie je prežitkom, či niečím nemoderným, čo sa dnes už nenosí, ako si to myslia odporcovia kresťanstva, ale je veľkým požehnaním. Modliť sa učil ľudí aj Pán Ježiš, najmä svojim príkladom. Ako Boží Syn mal veľkú moc, nemusel o nič prosiť, všetko sa Mu mohlo splniť. Napriek tomu, aj On v modlitbe nachádzal posilnenie, silnú väzbu so svojim Otcom. Modlitbou začal svoje verejné účinkovanie, keď sa 40 dní modlil na púšti. Modlitbou sa posilňoval v Getsemanskej záhrade pred svojim utrpením

a smrťou. Modlitbou ukončil svoj život, keď odovzdal dušu Bohu na kríži. Modlil sa za učeníkov, za všetkých, ktorí v Neho uverili. Sila modlitby sa preniesla aj do prvotnej cirkvi. Aj apoštol Pavel sa modlil za CZ v Efeze: *„Skláňam kolená pred Otcom, aby vám podľa bohatstva svojej slávy dal skrze svojho Ducha mocne zosilnieť na vnútornom človeku; aby Kristus prebýval v vierou vo vašich srdciach...a vy poznali lásku Kristovu; a vy boli naplnení všetkou plnosťou Božou.“* (Ef 3). Pavel vychovával kresťanov k tomu, aby dôverovali Bohu, Pánovi Ježišovi, a modlili sa k Nemu s dôverou.

Kráľ Dávid tiež dôveroval Hospodinovi: *„Nevyjde na hanbu nik z tých, čo očakávajú na Teba, no na hanbu vyjdú tí, ktorí sú neverní bez príčiny.“* Tieto slová hovoria o tom, že môžeme pred Boha predstúpiť v každej situácii, lebo jedine náš Boh je mocný a všemohúci. Má moc zachrániť, vyslobodiť z nebezpečenstva, ochrániť v ťažkej chvíli. Má moc podržať a dodať silu, keď už nevládzeme. *„On je živý Boh a ostáva naveky.“*

Milí bratia a sestry! Pán Boh nám dal krásny dar – dal nám modlitbu, aby sme sa mohli s Ním rozprávať ako so svojim drahým nebeským Otcom. Mnoho ľudí na to zabúda. Nezapúdajme sa modliť, lebo keď sa my priznáme k Pánu Bohu, aj On sa prizná k nám ako k svojim deťom. *„Kráľ Dárius povedal Danielovi: Nech ťa zachráni tvoj Boh, ktorého vytrvale uctievaš.“* A Boh Daniela zachránil. Vytrvalo Ho uctievajme aj my, neprestajne sa k Nemu modlime, lebo jedine v Ňom je naša pomoc a záchrana. Amen.